

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Historiske Psalmer og Riim til Børne-Lærdom

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Historiske Psalmer og Riim til Børne-Lærdom", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 14. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1832_502A-txt-shoot-idm1493.pdf (tilgået 24. juni 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Synd-Floden.

No. 4.

1 **N**aar Nat udvælder,
Fra sorten Sky,
Og Maanen kvælder,
Til Morgen-Gry,
Mens Gode blunde,
Har travlt de Onde,
For Lyset skye!

2 15Da voxer Vingen
Paa al Udyd!
"Nu seer mig Ingen,"
Det er dens Fryd,
Den har i Mørke
Sin Rod og Styrke,
Sit Skryll og Skryd.

3 Dog, i det Høie
Der boer en Drot,
Med aabent Øie
For Ondt og Godt,
Og Lys, til Lykke,
Er uden Skygge
I Herrens Slot!

4 Han saae fra Himlen
Med Lynilds-Blik,
Paa Kjæmpe-Vrimlen,
Med Kains-Skik:
Trods Jordens Herre,
Fra Ondt til Værre
De fremad gik!

5 16Da falske Kvinder
For Diser gik,
Med Rosen-Kinder,
Og Tjørne-Blik,
Med runde Lemmer,
Og klingre Stemmer,
Og Skjøge-Nik!

6 De Tryllerinder
Fra Kains By,
Som Sole blinder
De Hyrder blye,
Hvor de indtage,
Kun Domme-Dage
For Støvet grye!

7 Fra Gude-Sønner,
Som ei sig bør,
Da lyde Bønner
Til Trolde-Mø'r,
Da Jetter fødes,
Og Jordan ødes,
Og Fromhed dør!

8 17Fra Hytten stiger
Et Kjæmpe-Kuld,
Som efterhiger

- Kun Glands af Muld,
Gjør Bjerg af Dale,
Og tækker Sale
Med røden Guld!
- 9 Med Niddings-Værker,
Mod Gud og Ret,
De Mindes-Mærker
Sig reise tæt,
Som bedst de mægte,
De Kuld uægte
Af Gude-Æt!
- 10 Men *Han* deroppe,
Hvis Skamler staae
Paa Bjerge-Toppe
Og Skyer graae,
Han høres sværge:
Brat over Bjerge
Skal Bølger gaae!
- 11 18Omsonst for Døve
Kun Ordet spaaer,
Dog vil Jeg tøve
I hundred' Aar,
Og grandt dernede
Om Anger lede,
Til Timen slaaer!
- 12 Men, Kjæmper bolde!
Hvad end I tro'r,
Ei har til Trolde
Jeg skabt Min Jord,
Da, dybt begravet,
Den steeg af Havet,
Alt paa Mit Ord!
- 13 Jeg før den sænker,
Med Blomst og Træ,
Fuldlavt da bænker
Jeg Folk og Fæ,
Kun Faa besinde,
Hvor Fugle finde
Da Kvist og Læ!
- 14 19Dog, hør, du Gæve,
Min *Enochs* Søn!
Vil høit du svæve
Med Mig i Løn,
Bygg lavt ved Bølge,
Til dig med Følge,
Mens Bøg er grøn!
- 15 Ja, skil med Egge
Nu Træ fra Bark,
Og bygg en Snekke,
Og kald den *Ark*,
Og digt den nøie,
Til rask at pløie
Min Vinter-Mark!
- 16 Mens Kjæmper bukke,
Og Folk uddøe,
Mens Bjerge dukke
I dyben Sø,
Paa Stjerne-Strømme
Skal *Arken* svømme,

Som Verdens-Øe!

- 17 20Naar Jorden hærges,
Fra Øst til Vest,
Med dig skal bjerges
Fuldmangen Gjæst,
Fra Bjerg' og Dale,
I Bølge-Sale,
Paa Havets Hest!
- 18 De Kjæmper trygge,
Med spodske Smiil,
See *Noah* bygge
Sin *Ark* med lil,
Blandt Færreds-Snekker
En sær Tre-Dækker,
I Kjæmpe-Stiil!
- 19 Fuldbreed som Hvalen,
Men længer dog,
(Trehundred' Alen)
Det var den Kaag,
Med Dør paa Boven,
Med Glugg foroven,
Paa Kiste-Laag!
- 20 21Ei længer tøve
I Skov, paa Mark,
Nu Lam og Løve,
Men gaae til Ark
Med Kvæg og Hjorte,
Hvor ei mon skorte
Paa Straa og Bark!
- 21 Med Nattergale,
Som aldrig før,
Med Spurv og Svale,
Fra Hald i Nør,
Sig Ørne sanke,
Med Neb de banke
Paa Arke-Dør!
- 22 De randt saa fage,
Med Travlhed stor,
De Løbe-Dage,
Til selv ombord
Gik *Enochs* Frænde,
Med Sønner trende:
Farvel nu Jord!
- 23 22De Kjæmper trygge,
Trods Heltens lil,
Blev ved at bygge
I Bjerger-Stiil,
Mens Møer milde
Holdt Bryllups-Gilde
Med spodske Smiil!
- 24 Seer I, histoppe,
Nu seiler han
Paa Fjelde-Toppe,
Den fromme Mand!
Da ruller Torden,
Da revner Jorden,
Med Brag paa Stand!
- 25 Nu Himlens Sluser

- Oplades brat,
Og Havet bruser
I bælgmørk Nat,
Og Roser blegne,
Og Kjæmper segne,
Med Suk fuldmat!
- 26 23Snart over Vandet,
I Morgen-Gry,
Der sees ei Andet,
End kulsort Sky,
Og Kjæmpe-Kroppe,
Og Klippe-Toppe,
Og *Noahs* By!
- 27 Synd-Floden levner
Ei Plet af Land,
I Sky nu stævner
Den vilde Strand,
Ad steile Stræder,
Paa Klippe-Kjæder,
Som over Sand!
- 28 Saa leged' Hvalen
Med Klipper graae,
At femten Alen
De under laae,
Som høiest gro'de,
Og nødigst lode
Sig overgaae!
- 29 24Vel mødt, i Strande,
Her over Sky;
Saa stærke Vande
Da kvad paa Ny;
I firti Døgne,
Og alle søgne,
De blev saa krye!
- 30 De Smaa-Fisk glade,
Ved Sky fuldtæt,
Da hævned' Skade
Paa Maagers Æt,
Ja fik i Tale,
Trods høie Sale,
Selv Ørne let!
- 31 Da Orme-Hæren,
Med Kuld paa Kuld,
Var stolt af Æren
At boe i Muld,
Da holdt de Gilde,
Saa høit de vilde,
Da fik de Huld!
- 32 25Sig Kjæmper høie,
I Konge-Dyb,
Da maatte bøie
For Madik-Tyv!
Da kunde fare,
Trods Hjort og Hare,
Det mindste Kryb!
- 33 Dog, under Dække,
En Verden tryg
Bar *Noahs* Snekke
Paa Bølgens Rygg,

- Med Kæmpe-Gange,
Og bedre Sange
End Surr af Mygg!
- 34 Der otte Sjæle,
Trods Bølge-Brag,
Med Mund og Mæle,
Sad under Tag
Af Rør fuldgode,
Som randt af Rode
Den *sjette* Dag!
- 35 26Ja, Borg hin prude,
Skjønndt bygt fuldsnart,
Som Gud gav Rude
Af Speil-Glas klart,
Og ingenlunde
Lod gaae tilgrunde,
Var vel forvart!
- 36 Af *Muld* kun bygget,
Den er dog bold,
Staaer overskygget
Af Herre-Skjold,
Er væn til Skue
Paa Blomster-Tue,
Fra Old til Old!
- 37 Med Seier-Værket,
Som evig gaaer,
Bag *Planke-Værket*,
Den stod et Aar,
Som Støv for Dommen,
Paa Afgrunds-Flommen,
Med bange Kaar!
- 38 27Trods brede Skygger
Fra Mørkheds Land,
Den Borgs Indbygger,
Paa vilden Strand,
I Glands dog sidder,
Med Fugle-Kvidder
Om Konge-Stand!
- 39 For Drot ham kjender,
Trods bange Kaar,
Dog Ørn som Ænder,
Og Ulv som Faar,
Mens Natter-Galen
I Skygge-Salen
Hans Liv-Vers slaaer!
- 40 Og Gud forglemmer,
Paa Bølgen blaa,
Ei Lærke-Stemmer,
Ei Spurven graa,
End sige Muldet,
Hvor Himmel-Guldet
I Grube laae!
- 41 28Nei, *Han* som stilled'
I Mand paa Fod
Sit eget Billed'
Med Kjød og Blod,
Drot af Guds Naade,
Han vilde raade
Paa Vaanden Bod!

- 42 Hør, Vinden suser
Nu Dag og Nat,
Og Himlens Sluser
Sig lukke brat,
For Væld franeden,
For Bundløsheden
Er Pind og sat!
- 43 Sig Bølgen kaster,
Og segner mat,
Stor-Vragets Master
Nu dages brat,
Og Arken strander,
Og Verden lander
Paa *Ararat!*
- 44 29Sin Glugg oplader,
Med stille Sind,
Den Folke-Fader,
Paa Fjelde-Tind,
Vil Sandhed vide,
Slet ikke lide
Paa Hjerne-Spind!
- 45 Val-Ravnen, skaaret
For Tunge-Baand,
Har Drotten kaaret,
Og sat paa Haand:
Vær snar paa Vinge
Mig Bud at bringe,
Om Jord har Vaand!
- 46 Sin Herre sviger
Dog sorten Ravn,
Med Flid undviger
Han Glugg og Stavn,
Rødsokket gynger
Paa Aadsel-Dynger
Han uden Savn!
- 47 30Da randt i Sinde
Den Drot saa prud,
End var derinde
Det bedste Bud;
Mod Himmelbuen
Da svang sig Duen
Af Gluggen ud!
- 48 Snart favned' Arken
Den Fugl saa spag,
Som savned' Marken,
Med Træ og Tag,
Paa Bjerge-Toppe
Og Liig at hoppe,
Var ei dens Sag!
- 49 En Uge lænter
Den Drot saa prud,
Og sikkert venter
Han bedre Bud,
Med Turtel-Duen,
Som svang mod Buen
Af Glugg sig ud!
- 50 31For Fugl i Lunde
Og Mand i Bur,
Eens ingenlunde

Gaae Soel og Uhr,
Saa Dag for Due
Var kort paa Tue,
Men lang i Skuur!

51 Med Aften-Svalen,
I Soelbjergs-Lag,
Til Bølge-Salen,
Med Gopher-Tag,
Kom dog fra Lunde,
Med Nyt i Munde,
Den lange Dag!

52 Luk op foroven!
Her er et Brev,
Som Gud i Skoven
Om Vaaren skrev,
Af Kæmpe-Bogen
Til ham i Kaagen
Et Blad jeg rev!

53 32Saa Aften-Røden
I Arke-Stad
Om Efter-Grøden
Udraabte glad,
Da Fugl fra Lunde
Med Mai i Munde
Paa Gluggen sad!

54 Oliven-Bladet
Fra grønne Lund,
I Aande-Badet
Af Due-Mund,
Paa speilkar Skive!
Hvem kan beskrive
Den Aften-Stund!!